

GŁOS NARODU

NR. 193. — ROK XXXVI.

W T O R E K

23. LIPCA 1929.

 REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA KRAKOW, ULICA SW. KRZYZA L. 11.
 KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055 — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKOW 401.099.

Przedpłata wynosi:

Miesięcznie	W Krakowie:		Na całym obszarze państwa polskiego z przesyłką pocztową	Za granicą	Przedpłata zniżona dla nauczycielstwa ludowego	Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.
	z odnośnikiem	bez odnośnika				
	6-20 zł.	5-70 zł.	6.20 zł.	9-50 zł.	5-70 zł.	

TELEFONY: REDAKCJA NR. 190. — ADMINISTRACJA NR. 3344. — DRUKARNIA NR. 3344 i 4406.

P. Prezydent Rzplitej w Łańcucie.

Łańcut. 21. 7. IPAT.) Dzień dzisiejszy spędził P. Prezydent Rzplitej w siedzibie hr. Potockiego, zwiedzając piękny zamek, oprowadzany przez gospodarza, który wręczył Dostojnemu swemu Gościowi monografię zamku Łańcuckiego, opracowaną przez prof. uniwersytetu wileńskiego Dr Modelskiego. O godz. 11-tej w towarzystwie ordynata Potockiego i w otoczeniu świty udał się p. Prezydent do miejscowego kościoła, gdzie odprawione zostało uroczyste nabożeństwo. Ustawione wzdłuż ulic miasta tłumy zgromadziły P. Prezydenta burzliwą owację.

Prowadzony przez ks. prałata Mazanka P. Prezydent zasiadł na specjalnie przygotowanym fotelu w prezbiterjum, mając po prawej stronie wojewodę Gołuchowski, po lewej generała Galicę. Wzdłuż nawy głównej ustawiły się szpalery młodzieży, delegacje stowarzyszenia i organizacji. Kościół wypełniony był rzeszą wiernych. Uroczystą Mszę św. odprawił ks. prałat Mazanek. Ks. prałat Mazanek wygłosił piękne, nacechowane patriotyzmem, kazanie, w którym, składając hołd Głowie Państwa, skreślił walki pokoleń o niepodległość Polski. Po Mszy św. P. Prezydent żegnany owacją.

nie przez duchowieństwo i lud udał się na zwiedzenie Poradni Przeciwgruźliczej, ufundowanej przez ordynata Łańcuckiego, poczem w parku zamkowym przyjął defiladę straży pożarnej zamkowej oraz straży pożarnych okolicznych gmin i organizacji przysposobienia wojskowego. O godzinie 13 odbyło się na zamku śniadanie na cześć P. Prezydenta, w którym wzięli ponadto udział: hr. Andrzej Potocki, hr. Potocka oraz przedstawiciele miejscowego społeczeństwa.

Po śniadaniu o godz. 15 P. Prezydent udał się na zwiedzenie zakładów przemysłowych ordynacji. W czasie zwiedzania urzędnicy i robotnicy zgromadzili P. Prezydenta żywiołową owację.

Następnie wyjechał p. Prezydent w charakterze prywatnym do Dydni, gdzie odwiedził swego kolegę prof. Klinga, u którego zabawił do godziny 19-tej. Po powrocie odbył się na zamku o godz. 21 obiad na cześć P. Prezydenta. Po krótkim cercle P. Prezydent udał się na spoczynek.

Jutro o godzinie 9 rano wyjedzie P. Prezydent z Łańcuta i przez Albigową udaje się na objazd terenów naftowych.

Francuska Izba deputowanych uchwaliła ratyfikację

UKŁADU O DŁUGACH NIEWIELKĄ WIĘKSZOŚCIĄ 300 PRZECIWI 292 GŁOSOM.

Paryż, 21. 7. (PAT.) Pod koniec wczorajszego nocnego posiedzenia Izba przystąpiła do dyskusji nad projektem ratyfikacji długów amerykańskich. Zgłoszono kilka kontrprojektów. Briand zabierając głos oświadczył, iż jedynie projekt deputowanego Deligne, będący powtórzeniem rządowego, który upoważnia Prezydenta Republiki do ratyfikowania układu wazyngtońskiego, pozwoli na doprowadzenie do końca rokowań, jakie rząd podejmie celem odroczenia spłaty, przypadającej w dniu 1 sier-

pnia. Uchwalenie kontrprojektu Deligne Briand stawia jako kwestję zaufania. Ostatecznie projekt został przyjęty 300 głosami przeciw 292, poczem o godz. 3.35 posiedzenie zostało zamknięte.

We czwartek Izba rozpocznie dyskusję nad projektem deputowanego Lillaza, ustanawiającym specjalny rachunek sum, pochodzących ze spłat niemieckich w zestawieniu z sumami, wpłaconymi na poczet długów.

—000—

Briand i Stimson interwenjują w konflikcie wschodnim

Berlin. 20. 7. (PAT.) „Vossische Zeitung“ w depeszy swego korespondenta londyńskiego donosi, że w tamtejszych kołach politycznych potwierdzają wiadomość o doświadczeniu porozumienia między rządami: angielskim, francuskim, japońskim i amerykańskim w sprawie podjęcia równoczesnej interwencji w konflikcie rosyjsko chińskim.

Interwencja ta ma iść równolegle w dwóch kierunkach. Sekretarz stanu Stimson przyjął na siebie obowiązek zwrócenia się do Rosji i Chin z upomnieniem, że w myśl poglądów szeregu wspomnianych mocarstw nie mają one prawa do rozstrzygnięcia konfliktów w sprawie kolei wschodnio-chińskiej w drodze orężnej. Minister Briand w porozumieniu z sekretarzem Stimsonem zobowiązał się zakomunikować ambasadowi rosyjskiemu w Paryżu stanowisko amerykańskiego urzędu spraw zagranicznych, równocześnie zaś ofiarować dyplomacji sowieckiej gotowość ze strony rządu francuskiego do przedkładania wszystkich ewentualnych propozycji, zmierzających do pokojowego zażegnania konfliktu.

SOWIETY PROSZĄ JAPONJĘ O NEUTRALNOŚĆ.

Wiedeń, 21. 7. (PAT.) Według doniesień dzienników z Tokio odbył ambasador sowiecki z japońskim ministrem spraw zagranicznych konferencję, podczas której prosił, jak słycać,

rząd japoński by na wypadek wojny chińsko-sowieckiej zachował neutralność.

MAŁO ZNACZĄCE STARCIA NA GRANICY MANDZURJI.

Wiedeń, 21. 7. (PAT.) United Press donosi z Tokio, że starcia na granicy Mandzurji są, zdaniem japońskiego ministerstwa wojny, mało znaczące. Na północnej granicy Mandzurji nie doszło wogóle do żadnej walki. „United Press“ donosi dalej z Mukden, że pięć dalszych brygad chińskiej piechoty otrzymało rozkaz udania się do Mandzurji.

OFICEROWIE NIEMIECCY W ARMII CHIJSKIEJ I SOWIECKIEJ.

Wiedeń, 21. 7. (PAT.) Według doniesień z Charchinu wybiera się obecnie wielu emigrantów rosyjskich, przebywających stale w Niemczech, m. in. wielu oficerów carskich, do Mandzurji w celu przyłączenia się do oddziałów chińskich. W armii chińskiej znajduje się obecnie 150 b. oficerów niemieckich. Również w armii sowieckiej znajduje się wielu oficerów niemieckich, których powołano specjalnie celem fabrykacji nowoczesnego materiału wojennego, przedewszystkiem zaś gazów trujących.

—000—

Nowi emerycy w armji?

Warszawski tygodnik „Placówka“ donosi w Nrze 32 z 21 lipca:

„Mówi się tu i ówdzie, że przygotowuje się nowa rzeź oficerska, w której „na stos“ pójdzie ma około 2.000 świeżo spreparowanych emerytów. Odpowiednie zarządzenia kwalifikacyjne do wszystkich referatów personalnych już wysłano: robota ma być gotowa w ciągu kilku tygodni.

Tempo jest więc szybkie. Budzi jednakże pewną obawę w najwinniejszym nawet gronie. Tak więc na odbytej niedawno konferencji dygnitarzy wojskowych (której przewodniczył akurat sam minister... pracy i opieki społ.), wśród

bałwochwalczego szmeru i pół-niemych potakiwań, jeden się znalazł śmiałek, który ostro prystorowskie zarządzenie skrytykował.

Generał mały wzrostem, ale o dość ciekawej przeszłości: ongiś w „galicyjskich“ wyborach nosił tablicę agitacyjną w służbie Hipocja Śliwińskiego, potem w legionach zwano go tak dla zabawy „król polski“ — teraz do wysokich zaszedł zaszczytów.

Zresztą mówił rozumnie: komu się w armji chce pracować, gdy wszyscy siedzą jak mysz na pudle i czekają na nowy „dziennik personalny“...

I dokąd tak dojdziemy?...

I w Poznaniu komisarz w Kasie Chorych.

W sobotę rozwiązane zostały władze samorządowe Kasy Chorych w Poznaniu. Komisarzem został mianowany dr. Jakubowski, dotychczasowy kierownik sanatorium Kolejowej Kasy Emerytalnej w Chodzieży.

Zmiany w sądownictwie.

„Monitor“ ogłasza m. in. następujące zmiany w sądownictwie:

Mianowani zostali: sędzia S. N. dr. Artur Sieradzki — prezesem Sądu Najwyższego. Prokuratorzy S. N. St. Frycz i J. Jurecki, sędziowie S. A. w Warszawie W. Kaczyński i S. Zaborowski, sędzia S. A. w Lublinie Wł. Łukaszewicz i sędzia S. O. w Lwowie M. Krauss — sędziami Sądu Najwyższego. Sędzia S. O. w Warszawie K. Strumpf i sędzia S. O. w Toruniu S. Błaszyński — wiceprokuratorami Sądu Najwyższego.

Sędzia S. A. w Krakowie dr. Br. Markiewicz, wiceprezesem tego sądu, prokurator S. O. w Wadowicach L. Gołąb — wiceprokuratorem S. A. w Krakowie. Sędzia S. O. w Kielcach Edmund Winczarkiewicz — wiceprezesem S. O. w Kaliszu, nac. S. Gr. w Radomiu M. Świątkowski — sędzia S. O. w tem mieście, sędzia S. O. w Zamościu H. K. Grabowski — sędzią śl. w Hrubieszowie, sędzia S. O. w Zamościu T. Leonowicz — sędzią śledczym w tem mieście sędzia S. Gr. w Mielcu dr. Wł. Skulski — sędzią śl. w Nowym Sączu.

O pochowanie ś. p. Idzikowskiego na cmentarzu Obrońców Lwowa.

Związek Obrońców Lwowa zwrócił się do komisarza rządu m. Lwowa Nadolekiego z prośbą o wyjednanie zezwolenia na sprowadzenie zwłok śp. mjr. Idzikowskiego do Lwowa i pochowania na cmentarzu Obrońców Lwowa. W tej sprawie komisarz Nadolski zwrócił się do ministra wojny p. Piłsudskiego, zaznaczając, że miejscem spoczynku śp. mjr. Idzikowskiego będzie cmentarz Obrońców Lwowa obok grobu lotników i grobu 7 eskadry amerykańskiej. Komisarz Nadolski zwrócił się do p. marszałka, gdyż nie zna adresu rodziny śp. mjr. Idzikowskiego.

„WZNIĘŚ MU POMNIK TAM, GDZIE PADŁ ZWĘGLONY“.

Paryż, 20. 7. (PAT.) W „Paris Midi“ w bardzo pięknym artykule, poświęconym tragicznej śmierci majora Idzikowskiego pisze Walaffe: Lotnika polskiego spotkała śmierć godna wielkich ludzi. Pięknie miejsce spoczynku jego byłaby wyspa Graciosa, stanowiąca jedną z niewielkich pozostałości zaginionej Atlantydy. Lecz skoro znalazł się na miejscu okręt polski, który zabrał szczątki lotnika, rodacy powinni mu wznieść pomnik tam, gdzie padł zwęglony. Lepszego miejsca uczczenia jego pamięci znaleźć nie można.

W Lublinie skrytykowano koncesję Harrimana.

Lublin (AW). Dnia 19 b. m. odbyła się w wojewódzkim urzędzie konferencja, na której rozpatrywano, czy opłaci się powierzyć firmie Harrimana eksploatację elektryfikacyjną na terenie woj. lubelskiego. Przewodniczył wojewoda krakowski Kwaśniewski. Firmę Harrimana reprezentował inż. Czapliski i adwokat Tempel. Wszyscy przybyli przedstawiciele miast i przemysłu przedłożyli noty pisemne przeciwko ofercie Harrimana i wystąpili z ostrą krytyką projektu koncesji. Przedstawiciele Harrimana starali się odeprzeć te zarzuty twierdząc, że koncesja bynajmniej nie godzi w interesy krajowych elektrowni.

Następna konferencja w sprawie koncesji Harrimana odbędzie się we Lwowie.

Polscy akademicy w Gdańsku protestują.

Gdańsk, 20. 7. (PAT.) Z okazji odbywających się obecnie w Gdańsku uroczystości 25-lecia politechniki gdańskiej wystosowała polska młodzież akademicka, studująca na tutejszej uczelni i zrzeszona w Bratniej Pomocy, protest na ręce senatu akademickiego politechniki gdańskiej z powodu niedopuszczenia jej w organizowaniu jubileuszu i uroczystości odbywających się z tej okazji.

P. P. S. OBCHODZI ROCZNICĘ STRACENIA OKRZEŁ.

Warszawa. (Tel. wł.) W niedzielę organizacje P. P. S. obchodziły rocznicę stracenia Stefana Okrzei, 19-letniego bojowca z roku 1905. Mar-

szalek Senatu p. prof. Szymański złożył w Cytadeli na miejscu straceń wieniec z napisem na szarfach „Stefanowi Okrzei — Senat Rzeczypospolitej“.

WICEPREZYDENT WIELIŃSKI NIE USTĘPUJE?

Za dziennikami warszawskimi donieśliśmy wczoraj o targach w łódzkiej P. P. S. „Kurjer Czerwony“ doniósł mianowicie o ustąpieniu z wiceprezydentury miasta Łodzi p. Wielińskiego i jego wystąpieniu z partji. Niedzielny „Robotnik“ zaprzecza tej wiadomości i twierdzi, że jest bezpodstawna.

ABRAM CHAZAN NIEPOPRAWNYM KOMUNISTĄ.

W sobotę aresztowano w Białymstoku na gorącym uczynku wypisywania hasel antypaństwowych w miejscu publicznym komunistę Chazana Abrama, który rok temu został zwolniony z aresztu przedterminowo na mocy ustawy amnestyjnej, odsiadując karę 4-letniego więzienia ciężkiego za działalność komunistyczną.

—000—

Wiedeń 21/7. PAT. Dzienniki donoszą z Tokio, że zebrał się tam gabinet japoński na posiedzenie. Obradowano, jakie stanowisko ma zająć Japonja, w sprawie interwencji mocarstw, zaproponowanej ze strony Stanów Zjednoczonych. Wiadomość, iż Briand już nawiązał kontakt z posłem chińskim, oraz z ambasadorem sowieckim w Paryżu wywołała wśród obecnych na posiedzeniu gabinetu japońskiego żywe zadowolenie.

Co słyszeć w Krakowie?

Wycieczka Zjazdu Polaków z zagranicy.

Powitanie na dworcu.

W niedzielę o godz. 7.45 rano przyjechała do Krakowa wycieczka Związku Polaków z zagranicy około 120 osób, w tem wiele pań. Na czele wycieczki stoi poseł do sejmu łotewskiego p. Wilpiszewski, marszałek zjazdu i prezes Rady Organizacyjnej Polaków z zagranicy.

Z pociągu goście przeszli do salonu recepcyjnego, gdzie p. pułkownik Augustyn przemówił do nich witając ich im. całego Krakowa i podkreślając doniosłość obrad w Warszawie, a szczególnie utworzenia naczelnej organizacji Polaków zagranicznych, która reprezentuje 7 milionów Polaków, rozrzuconych po całym świecie na której czele stoi p. Lorentowicz.

Przemówienie p. pułk. Augustyna zostało przyjęte z wielkim entuzjazmem. Odpowiedział p. prezes Wilpiszewski, dziękując w imieniu wycieczki za powitanie, następnie zaś goście, prowadzeni przez 4 przewodników Zw. Turystycznego, przeszli do 7 specjalnie dla nich przygotowanych autobusów i odjechali do kwatery w Domu Akademickim, w domu stow. akademickiej „Jedność“ i Bursie ks. Kuznowicza. W ciągu dnia goście zwiedzali zabytki Krakowa, a wieczorem byli na rauce w salach magistratu.

Raut w magistracie.

Wieczorem o godz. 9 rozpoczął się raut, wyznaczony przez prezydium miasta na cześć członków wycieczki.

Na raut przybyli m. i. prez. Zjazdu delegatów Polaków z zagranicy p. Wilpiszewski, delegat Polaków łotewskich, jedyny poseł Polski w parlamencie łotewskim, wiceprezes Zjazdu poseł Dr Wolff, delegat Polaków z Czechosłowacji, p. Rejer, prezes organizacji robotników polskich we Francji, Dr Grabski, przewodniczący delegacji Polaków z Brazylii, Ks. Rzymek, również delegat Polaków z Brazylii, Dr Szymonowicz, delegat rumuński, Dr Krawczyński, dyrektor Związku Narodowego Polskiego w St.

Wycieczka rumuńska w Krakowie.

Rumuńskie Koło Przyjaciół Polski zorganizowało wycieczkę do Polski celem bliższego zaznajomienia się z jej historią i kulturą. Wycieczka ta z prezesem Sądu Apelacyjnego w Bukareszcie Romulusem Poppem na czele zatrzymała się na kilka dni w Krakowie.

W ostatnim dniu pobytu byli goście podejmowani herbatką w domu akademickim przez przedstawicieli Bratniej Pomocy Stud. U. J. Zunka, Depowskiego i Grzybowski. Wśród śpiewów i tańców narodowych zaciągnęli się silnie węzły przyjaźni młodego pokolenia obu narodów, — o czym świadczą także fakty, że improwizacja Mieczysława Kosska na cześć bractwa polsko-rumuńskiego zostanie przetłumaczona na języki: rumuński, francuski i niemiecki.

NIE UMIELI PLYWAĆ A CHCIELI SIĘ KAPAC.

Wielu amatorzy kąpieli przy niedzielnym upale nie dali spocząć straży rzecznej, objawiając gorącą ochotę utonięcia. Straż wyratowała Stelmachówną Irenę lat 23, Bartyzelównę Janinę lat 19, Michównę Stefanję lat 14, Kowalskiego Józefa lat 18, Krzysztofa Władysława lat 16, Czołkotę Jędrzeja lat 38.

Kraków, 22-go lipca 1929.

Poniedziałek 22: Marii Magdaleny.

Wtorek 23: Apolinarego.

Wtorek 23: wschód słońca o godz. 4.02, zachód o godz. 19.30.

Zjednoczonych, p. Kozuch, delegat robotników Polaków z Danji, Ks. proboszcz Zakrzewski, delegat z Brazylii. W imieniu miasta zaś p. Rolle, pp. wiceprez. Schneider i Landau, prezes Ak. Umiejętności prof. Kostanecki, dyr. szk. Nauk Polit. prof. Rostworowski, prepozyt parafii św. Anny ks. kanonik Masny, b. senator radca inż. Adelman, dyrektor Pachoniski i w. innych. Do gości przemówił p. prezydent Rolle, który podniósł gorące przywiązanie Polaków z zagranicy do Macierzy i zaznaczył, że Ojczyzna o nich nie zapomiała, o czym świadczy gorące przyjmowanie ich wszędzie. Prezydent Rolle wyraził pragnienie, by przybyli w Krakowie nie czuli się obco, gdyż są najmiłszymi gośćmi mieszkańców duchowej stolicy Polski, którzy gorące serca na dłoni ku nim niosą. Dalej skreślił mówca znaczenie Krakowa w dobie rozdarcia między trzy zabory, kiedy tu przybywali wygnańcy, szukający sił do dalszej walki o język ojczysty, o swobodę modlenia się do Boga w języku ojczystym. P. Prezydent Rolle, oddając hołd wytrwaniu w wierności dla Polski Polaków rozrzuconych po całym świecie, zakończył okrzykiem: „Polacy wszystkich ziem świata niech żyją!“

Na przemówienie to w serdecznych słowach odpowiedział p. prezes Wilpiszewski, podnosząc, że członkowie Zjazdu uważali za konieczne, by obrady rozpoczęły w stolicy Polski, zakończyły u prochów Kościuszki, Mickiewicza i Słowackiego i dlatego przybyli do Krakowa. Tutaj uważają swą pracę zjazdową za zakończoną i tutaj Zjazd rozwiązują. P. Wilpiszewski wyraził wreszcie żal z tego powodu, że członkowie Zjazdu nie mogli udać się do Wilna i Lwowa, zaproszeni przez obywatelstwo tamtejsze.

Po rauce goście zakończą swą gościnę w Krakowie, a zarazem w Polsce i rozjadą się do domów. Tego samego dnia po rauce odbyli delegaci Polaków z zagranicy, przybyłych do Krakowa poufne zebranie w Domu Akademickim.

OSTATNIA NIEDZIELA była bezwątpienia dniem najbardziej upalnym w ciągu lata. Mieszkańcy Krakowa, prażeni żarem, tłumnie oblegali brzegi Wisły i Rudawy, zażywając chłodnej kąpieli. Lasek Wolski był przepelniony wycieczkowiczami.

WE WTOREK odbędzie się w kościele Marjackim nabożeństwo żałobne za duszę s. p. pilota-majora Ludwika Idzikowskiego, urządzone staraniem prezydenta miasta i L. O. P. P. Nabożeństwo rozpocznie się o godz. 10 rano. Liczny udział Krakowian w nabożeństwie, niech będzie świadectwem hołdu dla tragicznie zmarłego.

NA ZJEZDZIE LEGJONISTÓW W NOWYM SĄCZU, w dniu 11 sierpnia, wygłoszą przemówienia: marszałek Piłsudski, gen. Rydz-Śmigły i pułkownik Sławek. W programie znajduje się zwiedzenie pola bitwy w Marcinkowicach, akademja i raut w Starostwie.

POGOTOWIE RATUNKOWE wezwano w niedzielę na ul. św. Wawrzyńca, gdzie zmarł nagle inwalida F. Chmiel lat 38. Zgłosił się do opatrunku Podolecki Jan, podmajstrzy murarski, pobity cegłą w głowę. W Prokocimiu udzieliło Pogotowie pomocy S. Kwaśnemu, arbitrowi gimnazjalnemu kontuzjowanemu w brzuch podczas meczu piłkarskiego.

SZKŁO W WISLE. Na Pogotowie Ratunkowe zgłosiło się dziś parę osób, które pokaleczyły sobie nogi szkłem podczas kąpieli.

Wspomnienia Modrzejewskiej o Krakowie

Hel. Modrzejewska: Wspomnienia i wrażenia. — Kraków 1929. str. 136.

Dość dużo pisze się ostatnimi czasy o teatrze polskim (Rapacki, Kotarbiński, Lorentowicz Rabski i in.), bo rzeczywiście zaczyna on rósć, choć soków żywotnych nie ma jeszcze w dostatecznej ilości. Dyskutuje się sprawę repertuaru, reżysera, dekoratora, a już mniej zajmuje się tradycją i wyrobieniem artystycznym aktorów. Dlatego też wspomnienia Modrzejewskiej („Wspomnienia i wrażenia. Kraków 1929. str. 136.), mogą być lekturą na czasie, choć w nich nie wysuwają się sprawy sceny na plan pierwszy; pierwsza część obecnie wydana, to przedwzrostkiem wspomnienia wczesnej młodości.

Każdy Krakowianin przeczyta tę książeczkę z prawdziwą przyjemnością, bo zobaczy stary Kraków z lat 1840—1860. — „Kraków to moja nianka, mój mentor i mój mistrz“ — pisze genialna artystka, która po triumfach w Nowym Świecie chętnie wracała do naszego miasta, aż wreszcie spoczęła na wieki w naszym ogrodzie umarłych. — Do pożaru miasta w r. 1850 (opisanego bardzo żywo i pięknie) mieszkała wraz z rodziną przy ul. Szerokiej (dzisiejszy pl. Do-

minikański). Z okien kamienicy matczynej patrzyła na figurę Matki Boskiej na domu Suskiego, stamtąd też patrzyła na bombardowanie Krakowa przez Austriaków. Dziś Madonna przy ozdabia narożnik nowej kamienicy, jakże odmiennie od tej, którą się pamięta jeszcze z przed trzydziestu lat.

Historyczne zdarzenia w życiu starego Krakowa wplecione są w bardzo miłe pisany pamiętnik małej dziewczynki, którą bracia nazywali już wtedy „księżniczką z morskiej pianki“. Powoli zaznajamiamy się z przeżyciami wrażliwego dziecka; pierwsze widowisko w domu Meiszweskiego („Córka pułku“), pierwsze przedstawienie amatorskie w Bochni, pierwsza miłość do... Schillera i różne przgody i przeżycia młodej, bardzo wziętej aktorki dość niechętnie traktowanej przez koleżanki.

Praca Modrzejewskiej nad własną sztuką wytrwałę dążenia do wzbogacenia ekspresji scenicznej znajduje w tych wspomnieniach poważne udokumentowanie. Pomieszczono tu również próbki literackie i luźne notatki na rolach; szkoda, że nie pomieszczono portretu autorki

F. B.

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

WANDA: Zamknięta z powodu remontu.
UCIECHA: „Golgota miłości“.
BAGATELA: „Szalona Hrabianka“.
SZTUKA: „Niedyskretna kobieta“.
NOWOŚCI: „Golgota uczciwej kobiety“.
WARSZAWA: „Książę czy błazen“.
CORSO: „Tragedja łodzi podwodnej“.

WIADOMOŚCI KOŚCIELNE.

UROCZYSTOŚĆ ŚW. ANNY. W kościele Akademickim św. Anny z okazji święta Pałtronki kościoła i parafii, dnia 26 lipca b. r. w uroczystość św. Anny odbędą się nabożeństwa w następującym porządku: We czwartek 25 b. m. o godz. 6-tej po południu nieszpory z procesją, w piątek 26 b. m. o godz. 6-tej rano wystawienie Najświętszego Sakramentu przez cały dzień. — Msze św. o godz. 6-tej, 7-mej, 8-mej, o godz. 9-tej wotywa, o godz. 16-tej uroczysta suma z kazaniem. Po południu o godz. 5-tej nieszpory z kazaniem i procesją. Odpust zupełny można uzyskać pod zwykłymi warunkami.

„LITURGJA“

Lwów, Kopernika Nr. 9. — telefon Nr. 47-55

poleca: ornaty, kapy, baldachimy, monstrancje, kielichy, pająki, lichtarze, figury, obrazy, książeczki i dewocjonalja. — Cenniki ilustr. na żądanie wysyłamy gratis.

Czas to pieniądz!

Korzystajcie z komunikacji lotniczej. Najszybszy środek lokomocji!

Informacje i sprzedaż biletów:

Kierownikwo Ruchu Kraków, Szpitalna 32. — Telefon 3222.
Lotnisko, Kraków - Rakowice, Telefon 2545.
P. B. P. „Orbis“ Rynek gł. 33. Telefon 1040.

Już wyszedł z druku

tom IV. Pisma Świętego, cena egzempl. opr. z ilustr. zł. 29.—

Lacrampe C. O., Wszecchpośrednictwo N. Marii Panny zł. 3.—

Księgarnia Krakowska

Kraków, ulica św. Krzyża 13. — róg ulicy św. Tomasza. —

Dla P. T. Duchowieństwa!

znaczne ulgi w nabyciu zegarów i zegarków najlepszych fabryk

A. Sulikowski

z egarmistrz

Kraków, ulica Grodzka L. 1.

Skład fabryczny założony w r. 1856.

Najlepsze zegarki Zenith na składzie.

ZIOŁA LECZNICZE

Oskara Wojnowskiego — Warszawa ul. Hortensj^a są stale na składzie

w Aptece im. Królowej Jadwigi M^{RA} J. KOPERSKIEGO

Telefon Nr. 2383.

Kraków, ulica Karmelicka L. 9.

Telefon Nr. 2383.

Znak słowny: „IROTAN“
Cena zł. 20.—

Specyfik pod nazwą: Ziola przeciwko cierpieniom kanału pokarmowego (rej. Nr. 1149)

Znak słowny: „GARA“
Cena zł. 15.—

Specyfik pod nazwą: Ziola przeciwko wymiotom, oraz atonji kiszek

Znak słowny: „ELMIZAN“
Cena zł. 9.—

Specyfik pod nazwą: Ziola przeciwko chorobom płucnym i blednicy.

Znak słowny: „ARTIOLIN“
Cena zł. 10.—

Specyfik pod nazwą: Ziola przeciwko artretyzmom reumatycznym i podagrze i ischiasowi.

Znak słowny: „TIZAN“
Cena zł. 12.—

Specyfik pod nazwą: Ziola przeciwko niedomaganiom skrofulieznym.

Znak słowny: „EPILOBIN“
Cena zł. 20.—

Specyfik pod nazwą: Ziola przeciwko chorobom nerwowym i epilepsji.

Ziola odznaczone na Wystawie w Paryżu najwyższą nagrodą Grand-Prix, złoty medal.

TLEN LECZNICZY stale na składzie w cylindrach stalowych i workach gumowych. — SRODKI LECZNICZE KRAJOWE I ZAGRANICZNE

Broszurka o ziołach leczniczych Oskara Wojnowskiego jest do nabycia w aptece gratis. — Przy zakupie należy zwracać szczególną uwagę na znak słowny ochronny markę fabryczną i cenę ak wyżej! — Zamówienia pocztowe uskutecznią się odwrotną pocztą.

Sensacje ligowe.

WISŁA NADAL PROWADZI. — SENSACYJNA KŁĘSKA WARTY W SPOTKANIU Z POLONIA. — CZARNI ZNÓW IDĄ KU GÓRZE. — PIĘKNE ZWYCIĘSTWO TURYSTÓW NAD I. F. C.

Walki ligowe ani na chwile nie przestają sprawiać niespodzianek i to tego rodzaju, jak zwycięstwa maruderów ligowych nad czołowymi drużynami. Na tej podstawie można sądzić, że druga kolejka mistrzostw przyniesie więcej takich sensacji, jak niedziela wczorajsza, podczas której zagrożona spadkiem do klasy A. stołeczna Polonia pokonała na własnym boisku obecnego wicemistrza, Wartę w stosunku 2:1 (1:1). Strata dwóch cennych punktów Poznańskich, poprawia wydatnie szanse mistrza, Wisły, która obecnie nadal prowadzi, mając 19 punktów, w czym dwa ostatnie zdobyła

wczoraj, bijąc u siebie w domu górnośląski Ruch w stosunku 5:1 (0:1). Warta jednak pozostała chwilowo na swym miejscu, o zdobycie którego kuszą się już Czarni, znów powracający do sił, jak tego dowodzi ich zwycięstwo nad Warszawianką w stosunku 4:1. Obecnie zajmują miejsce czwarte po Ł. K. S., górującym nad nimi jednym punktem. Wreszcie ostatnią sensacją jest porażka I. F. C., poniesiona na własnym boisku w spotkaniu z Turystami 3:1 (2:0), uciekającymi z zagrożonej strefy, aż na miejsce ósme, tak, że teraz u dołu tabeli pozostaje Polonia i I. F. C.

Wisła — Ruch 5:1 (0:1).

Ogólne wrażenie wczorajszego meczu jako pierwszego z drugiej rundy walk o mistrzostwo Ligi: nieszczerzone. Stanowczo należał się jaki taki odpoczynek, zarówno wiosennemu mistrzowi, jak i Ślązakom, którzy w obecnej formie przedstawiają się niemal beznadziejnie. I do tego jeszcze parne, upalne popołudnie, więc nie dziwnego, że pierwsza połowa minęła pod znakiem chaotycznej kopania, przyczem gospodarze byli rzeczywistymi panami boiska Ruchu (rogów 6:2 dla Wisły), który mimo wszystko z jednego wypadu i zamieszania zdobył honorową bramkę, uzyskując chwilowe prowadzenie.

Po przeważającym obrazie ten o tyle uległ zmianie, że Wisła, grająca bez Reymana i Adamka, oparowała zupełnie boisko gości, zdobywając pod rząd pięć goli w 8-ej, 11-ej, 20-ej, 25 i 31 minucie. Zdobywcy bramek: Kotlarczyk II dwie i po jednej: Balcer, Koflarczyk I (najładniejsza bramka z odległości 35 metrów) i Ketz. Ze Ślązaków wyróżniali się: bramkarz Kraemer, obrońca Kurz, dalej Katzy, Peterek i Sobota, a Wisła na wysokości zadania obydwa skrzydła: Balcer i Czuliak, oraz bracia Kotlarzykowie. Sędzia p. Walczak z Warszawy — mierny.

O MISTRZOSTWO KLASY A.

Wczorajsze spotkanie rezerw miejscowych Egowców: Gracovii i Garbarni zakończyło się zasłużonym zwycięstwem Gracovii w stosunku 7:4, choć Garbarnia prowadziła do przerwy 3:2. Gra obustronnie ostra, tak że przy końcu zawodów — sędzia usunął z boiska po jednym graczu z każdej drużyny. Zawody prowadził zupełnie dobrze p. Seidner.

Zawody pływackie o mistrzostwo Poznania.

NOWE REKORDY OKRĘGU POZNAŃSKIEGO

W Poznaniu rozpoczęły się zawody pływackie o mistrzostwo okręgu poznańskiego. Wyniki osiągnięte naogół bardzo dobre, przedstawiają się następująco:

W pierwszym dniu odbyły się dwa biegi na 1500 metrów stylem dowolnym dla panów i pań. W biegu panów zwyciężył Klevenhagen w czasie 30:15 sek., bijąc rekord okręgu poznańskiego. W biegu pań pierwsze miejsce zajęła Kretschmanówna w czasie 35:06.3 sek., (rekord okręgu poznańskiego pobity 32:52.3 sek.)

Wyniki drugiego dnia: 100 metrów stylem dowolnym 1) Lisewski 1:18 sek. (rekord okręgu), 400 mtr. stylem dowolnym 1) Płodczyński 7:29.8 sek. (rekord okręgu).

Triumf Ameryki nad Niemcami.

w walce o puchar Davisa.

Trzydniowe zawody tenisowe, jako półfinał turnieju o puchar Davisa pomiędzy strefowymi zwycięzcami: Ameryką a Niemcami, rozegrane w Berlinie zakończyły się świetnym zwycięstwem reprezentacji U. S. A. w stos. 5:0! Barw Ameryki bronili: w grze pojedynczej Tilden i Hunter, w podwójnej — mistrze Wimbledonu: Allison i Van Ryn, Team Niemiec składał się jedynie z Prenna i Moldenhauera.

PRASA AMERYKAŃSKA O WYSTĘPIE POLSKICH JEŹDZCÓW W NOWYM JORKU.

Amerykańskie dzienniki z zadowoleniem podają wiadomość, iż zaproszenie jeźdźców polskich do udziału w zawodach hippicznych w Madison Square Garden w Nowym Jorku, zostało przyjęte przez ministerjum wojny w Warszawie i że ekipa polska poraz czwarty z rzędu zadziwiać będzie publiczność amerykańską swoją znakomitą sztuką jeździecką.

CZECHOSŁOWACJA ZWYCIĘŻYŁA AUSTRIJĘ W LEKKIEJ ATLETYCE.

We Wiedniu odbyły się wczoraj międzypaństwowe zawody lekkoatletyczne pomiędzy Austrią a Czechosłowacją, przyczem zwyciężyła Czechosłowacja w stos. 74:49 punktów.

SPORT ZAGRANICĄ.

Bieg maratoński o mistrzostwo Czechosło-

wacji wygrał Helsz, w czasie 2 godz. 48 min. 31 sek. Startowało 11 zawodników.

Kombinowana drużyna angielskich uniwersytetów Cambridge i Oxford rozegrała mecz lekkoatletyczny z teamem amerykańskich uczelni: Haward i Yale i przegrała w stos. 8½:3½ punkta.

Międzypaństwowy mecz lekkoatletyczny pań Holandja—Niemcy zachodnie rozegrany w Holandji, zakończył się wygraną Holandji w stos. 45¼:40¼ pkt. Najlepszy wynik uzyskała Heublein (Niemcy) w rzucie kulą — 12 m. 29 cm.

Sprinter niemiecki, Lammers przebiegł 100 m. w doskonałym czasie 10,4 sek.! Uzyskanie tak świetnego czasu zawdzięcza po części pomocy wiatrowi.

Nowy rekord Niemiec w półgodzinnym biegu para mi ustanowili Dreckmann i Husen, przebiegając trasę 10.407 metrów.

Wiedeńskie drużyny zawodowe, bawiące zagranicą odniosły ostatnio znów dwa zwycięstwa. „Austria“ pokonała reprezentację szwedzkiego miasta Gästrikland 4:1, a „Hertha“ zwyciężyła w Lizbonie tamtejszy klub „Olimpia“ w stos. 6:1.

Ostatnią sensacją turnieju tenisowego w Semmeringu jest klęska mistrza Węgier, dra Kehrlinga w spotkaniu z berniejskim zawodnikiem, Rohrerem, w stos. 8:6, 6:2, 6:4.

Amerykańska organizacja kobiet katolickich a sport kobiecy

Na konferencji organizacji kobiet katolickich „The Catholic Daughters of America“, która się odbyła kilka dni temu w Galvestone, uchwalono rezolucję, wypowiadającą się przeciw udziałowi kobiet w wyczerpujących zdrowie zawodach atletycznych o nagrody i rekordy. Uchwalono natomiast wniosek, zalecający udział młodych dziewcząt-członkiń organizacji katolickich w różnych grach i sportach, nad które mi nadzór, jak również rolę instruktorek spełniają kobiety.

Radio.

Kraków, (312,8), G. 15.40 Transm. z Warsz. 17 Koncert płyt gramofonowych. 17.25 Odczyt pt.: „Zwycięstwo gospodarze Polski“ — p. J. Ingot; 17.50 Transm. z Poznania: kom. P. W. K.; 18 Transm. z Warsz.; 19 Rozmaitości; 19.25 Kom.; 19.50 Transm. opery poznańskiej, po operze transmisja kom. z Warsz.

BLEDNICĘ,

niadokrwistość usuwającą, działającą wzmacniająco, podniecającą apetyt, nieoceniony środek dla rekonwalescentów

Tylko Mra Krzysztoforskiego wino chinowo-żelaziste na maladze hiszpańskiej. — Laboratorium chemiczno-farm. Mr. M. Krzysztoforski, Tarnów.

KSIEGARNIA KRAKOWSKA

Kraków, ulica św. Krzyża 13. róg ulicy św. Tomasza

poleca:

Mszaly rzymskie z Proprium Patronów Polskich z ostatnimi mszami, wydanie Pustet'a, format 23:32 cm., oprawne w kozłową skórę czerwoną, z brzegami i bogatymi wytłoczeniami złotymi. Cena ze względu na oprawę wykonaną w kraju tylko zł. 175.—

Mszalik rzymski, w skróceniu (na niedziele i najważniejsze święta w roku) oprawne w płótno zł. 8.—
„ w skórę od zł. 9.50 do zł. 16.—

Wysyłka na zamówienia zamiejscowe po doliczeniu rzeczywistych kosztów porta.

Linje Lotnicze „LOT“ Sp. z o. o.

Przewożą towary wszelkiego rodzaju w kraju i zagranicą. — Własne oddziały przewozowo-celne, załatwiają wszelkie formalności celne, dostarczają przesyłki do rąk adresata. —

Nadawanie przesyłek (frachtów):

we wszystkich biurach L. L. LOT.

Nierownictwo Ruchu Kraków, Szpitalna 32. Tel. 3222 — Lotnisko, Kraków Rakowice, Tel. 2545.

Wyjaśnienia prawne.

JAK SIĘ ODBYWA ZAPRZYSIĘZENIE ŚWIADKÓW WEDŁUG NOWEJ PROCEDURY KARNEJ?

W myśl nowej procedury sąd na rozprawie odbiera od świadków (każdego oddzielnie) przysięgę. Nie składają przysięgi dzieci do lat 14, osoby chore psychicznie, nie zdające sobie sprawy z istoty przysięgi, oraz podejrzani o udział w czynie będącym przedmiotem postępowania. W razie odmowy złożenia zeznań lub przysięgi przez świadka, sąd może skazać go na 1.000 zł. grzywny z zamianą na areszt do jednego miesiąca.

Sąd może również aresztować niezwłocznie świadka odmawiającego zeznań lub przysięgi, na czas nieprzekraczający jednego miesiąca. Sędzia śledczy przesłuchuje świadka pod przysięgą wtedy tylko, gdy zachodzi przypuszczenie, że świadek nie będzie mógł stawić się na rozprawę główną, lub że bez przysięgi nie powie prawdy.

Przy zamawianiu pojedynczych egzemplarzy „Głosu Narodu“ należy równocześnie nadesłać 25 gr. za każdy numer dziennika i opłatę pocztową 10 gr od egzemplarza.

MAXIMUM

zysku czasu, wygody i pewności dają samoloty Linji Lotniczych „LOT“ Sp. z o. o.

Informacje i sprzedaż biletów:

Nierownictwo Ruchu Kraków, Szpitalna 32. Tel. 3222 Lotnisko Kraków-Rakowice Tel. 2545. P. B. P. „Orbis“ Rynek pl. 33. Tel. 1040.

Celem uregulowania nakładów prosimy o najrychlejsze uregulowanie prenumeraty.

Rzeczy ciekawe

NAJDROŻSZA KSIĄŻKA WŁOSKA.

Książka, która będzie we Włoszech najdroższą, jest przygotowana właśnie „Enciclopedia Italiana“, której pierwszy tom opuścił już prasę. Ten pierwszy włoski podręcznik, obejmujący całokształt wiedzy, będzie składał się z 36 tomów, wyposażonych w 80 tysięcy ilustracji. Druk całego dzieła ma być ukończony w r. 1937. Dla subskrybentów cena jednego tomu wynosi 190 lirów, ale wnet ma być podwyższona do 250. Pierwsze tomy tego wielkiego dzieła wręczono z odpowiednimi dedykacjami Papieżowi, Królowi i Mussoliniemu.

Redakcja encyklopedji mieści się w Rzymie w pięknym renesansowym pałacu Mattei, zakupionym wyłącznie na ten cel. Sztab fachowców, rekrutujących się z najpoważniejszych uczonych Italji, porozumiewa się stąd z 2 tysiącami współpracowników, wśród których tylko stu jest obco krajowcami.

Dyrekcja generalna spoczywa w rękach senatora Gentile, który już od szeregu lat pracuje usilnie, by swemu krajowi dać dzieło, stojące na tej samej wyżynie, co zagraniczne wydawnictwa tego typu.

Wydanie encyklopedji stało się możliwem dzięki poparciu rządu faszystowskiego i pomocy, jakiej udzielił wydawnictwu szwedzki mecenas, senator Giovanna Treccani, jeden z najbogatszych włoskich fabrykantów. Pierwszy nakład encyklopedji wyniesie 25 tysięcy egzemplarzy.

Ameryka chce się zamknąć chińskim murem ceł.

Kongres amerykański uchwalił w maju b. r. 264 głosami przeciw 147 nową taryfę celną podwyższającą stawki importowe przeszło stu pozycji w takim stopniu, że wprost uniemożliwiłyby jakikolwiek przywóz towarów z kontynentu do Stanów Zjednoczonych.

Przesłany senatowi do zatwierdzenia tekst projektu, który dopiero w tych dniach dotarł do Europy, obejmuje 437 stron ścisłego druku z suplementem wyjaśniającym, że nowe prawo ma na celu ściśle rewizję całej taryfy celnej i administracyjnych postanowień. Każda proponowana zmiana zaopatrzona jest w obszerny przepis, uzasadniające konieczność wprowadzenia nowych pomysłów.

Amerykańscy zwolennicy projektu wychodzą z założenia, że od czasu wprowadzenia zmienionej taryfy celnej w 1922 roku zaszyły w przemyśle i rolnictwie bardzo poważne zmiany, które należy wyrównać, ale zagraniczne współzawodnictwo nie dopuszcza do tego. Płace robotników na kontynencie — mówią amerykańscy zwolennicy protekcjonizmu — są o 40% niższe, zaś Ameryka stara się płacić jak najwyższe wynagrodzenia tak, aby robotnik mógł żyć w dobrobycie.

Zamiar podwyżki ceł amerykańskich wywołał oczywiście wśród państw europejskich gwałtowne poruszenie i zaniepokojenie. Rozpoczęły się natężone interwencje tak, iż Departament of State był skłonny nawet podjąć pewne pertraktacje z przedstawicielami zainteresowanych państw, niewiadomo zresztą jak jeszcze sprawę tę rozstrzygnie senat. Możliwe też, że obecny prezydent wpłynie na zmianę billu.

Historja nieraz wraca do chybionych sposobów postępowania: bill Williama Mac Kinleya z r. 1890 roku, ograniczający prawo wwozu towarów europejskich do Ameryki, nie utrzymał się i po upływie jego prezydentury z lat 1897—1901 bill sam przez się znikł.

Ruch wydawniczy.

„ZŁOTY JUBILEUSZ PIUSA XI.“ Napisał ks. Kaz. Biszytyga T. J. (Głosy Katolickie Nr. 845). Mała, lecz bardzo cenna, treściwa i przejrzysta broszurka. Na trzydziestu paru stronkach przedstawia autor przystępnie życiorys Papieża, oraz wszystkie główne wydarzenia z pierwszych 7 lat pontyfikatu, ze szczególnem uwzględnieniem życzliwego stosunku Ojca św. do Polaków. Broszura nadaje się, jak wszystkie zresztą „Głosy Katolickie“, do masowego rozpowszechniania. Cena broszurki 12 groszy.

Samoloty Linji Lotniczej „LOT” Sp. z o. o.

utrzymują codzienną komunikację powietrzną z wyjątkiem niedziel — z Warszawą, Poznaniem, Katowicami, Krakowem, Lwowem, Gdańskiem, Brnem i Wiedniem.

Informacje i sprzedaż biletów:
Kierownictwo Ruchu Kraków, Szpitalna 32. Tel. 3222.
Lotnisko Kraków-Rakowice, Tel. 2545.
P. B. P. „Orbis“ Rynek gł. 33. Tel. 1040.

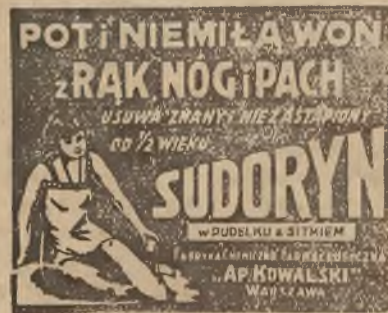
Dla wyjeżdżających na letniska !!

z działu beletrystycznego poleca:

Księgarnia Krakowska, Kraków, ul. św. Krzyża 13, róg ul. św. Tomasza

BANDROWSKI JERZY, Zoločka	zł. 8.—	BAYLOR F. C., Dzielną trójką, kart.	zł. 5.50
BAUMANN EMIL, Znak na dłoni	„ 3.50	BOGDANOWICZ E., Błękitna pantera kart.	„ 1.50
BIRMINGHAM G. A., Saligia	„ 4.—	„ Sępie gniazdo	„ 2.—
CURWOOD J. O., Łowcy Złota	„ 4.50	CZESKA MĄCZYŃSKA, W obronie Gdańska	„ 5.—
„ Szara Wilczyca	„ 5.50	„ karton	„ 5.—
FRENSSÉN G., Sługa Boży cz. I. Pokój	„ 9.—	FINN FR., Przygody Wesołego Tomka	„ 5.—
„ II. Wojna	„ 9.—	JAWORSKA J., Jacek w Poznaniu, karton	„ 6.—
HERCZEG, Gyurkovicsowie	„ 6.—	„ Zatartym szlakiem	„ 4.—
JELEŃSKA E., Panienska	„ 8.50	MORAŃSKA Z., Na posterunku	„ 4.50
ORCZY B., Szkarłatny kwiat	„ 5.50	NITTMAN T., W cieniu palm i minaretów	„ 6.—
OSSENDOWSKI F. A., Sokół Pustyni	„ 4.50	„ karton	„ 6.—
STIERNSTED M., Ulla — Bella	„ 6.—	POPŁAWSKA F., Dla przyszłości,	„ 6.—
SZPOTANSKI ST., Odloty	„ 7.—	ROSINKIEWICZ K., Hultaj	„ 5.20
WIKTOR J., Tęcza nad sercem	„ 5.—	„ Sam,	„ 3.60
ZEGADŁOWICZ E., Cień nad falami (cz. III	„ 10.—	„ Wesoły turniej	„ 6.50
z cyklu Żywot Mikołaja Srebrmpisanego)	„ 10.—	„ Złoty sen Lamikai	„ 4.20
		ZAGÓRÓWSKI M. W puszczy Teksasu	„ 9.—

Katalogi na żądanie wysyłamy bezpłatnie. — Wysyłka na zlecenia zamiejscowe po doliczeniu rzeczywistych kosztów porta.

Okazja!

2 prześcieradła, 3 ręczniki,
1 tuzin chusteczek, 1 obrus
lniany, 6 serwetek lnia-
nych, 3 ścierki

wszystko razem za zł. 48.—

wysła za zaliczeniem pocztowym

Jan Hanusz, Kraków XXII

ul. św. Benedykta 11. Telef. 2329.

Na składzie płótna wszelkiego rodzaju

Przy wpłaceniu pieniędzy z góry do PKO

rk. 408325 nie policzam porta pocztowego.

Towar doborowy. 434

Księgarnia Krakowska, Kraków, ulica św. Krzyża 13, róg św. Tomasza

poleca:

BAUDOT, Prosper O. T. J., **Kontemplacje ewangeliczne**. Żywot Jezusa Chrystusa w rozmyślaniach. Z oryginału francuskiego przełożył Ks. J. Andrasz T. J., Kraków 1929 (Biblioteka życia wewnętrznego tom XXII i XXIII). Str. 479 i 509, w 8-ce.

Cena 2 tomów razem zł. 8.50.

„Podręcznik Ojca Baudot z pewnością bardzo wielu zwolennikom modlitwy myślniej przypadnie do smaku. Jest on głęboko duchowy, wystarczający dla dusz zakonnych, nawet wysoko już rozwiniętych, a przytem ma taką jakąś łatwość i świeżość i lekkość, obok wielkiej pełności myśli“ (Z przedmowy wydawcy).

BOGDALSKI, O. Czesław Br. Mn., **Pamiętnik kościoła i klasztoru OO. Bernardynów w Leżajsku**, spisany ze starych aktów i kronik. Z rycinami. Kraków 1929. Nakładem Zakonu OO. Bernardynów. Str. 191, w 8-ce zwyczaj.

Cena egz. brosz. zł. 5.—

Czcigodny Autor-Jubilat przez skromność w podtytułe przemilczał, że obok starych aktów i kronik

w książce tej przemawia Sam, dodając dziełu uroku i osobistych przeżyć i indywidualnego stylu,

BOUGAUD, Ks. Biskup, **Jezus Chrystus**. Wydanie drugie (bez roku, aprobaty kościelna z r. 1927). Str. 533, w 8-ce dużej.

Cena tomu brosz. zł. 12.—

Jest to drugi tom większego i znakomitego dzieła p. t. „Chryścjanizm a czasy obecne“, które cieszy się wszechświatowym uznaniem i wzięciem, dzięki wielkim zaletom, właściwym francuskiemu sposobowi ujęcia i przedstawienia problemów apologetycznych.

BARDA Franciszek, Ks. Dr., **Nauka Św. Grzegorza Wielkiego o duszpasterstwie**. Włocławek 1929. Str. 79, w większej 8-ce.

Cena egz. brosz. zł. 3.50.

Wielki duszpasterz na Stolicy św. Piotra, św. Grzegorza I. (590—604), w pismach swoich zostawił niezrównane wskazania dla umiejętnego sprawowania pracy duszpasterskiej. Są to wskazania na wskroś praktyczne, owiane jego gorącym duchem aposto-

skim. X. Prałat Barda myśli św. Doktora, zawarte bez właściwego systemu naukowego zwłaszcza w słynnej „Regula pastoralis“, w licznych listach i w księdze Moralium, zebrali i rozwinięli systematycznie.

PIEPER, X. Dr. Karol, **Św. Paweł**. Misjonarska indywidualność i działalność Apostoła narodów. Spolszczył X. Jan Korzonkiewicz. Kraków 1929. Str. 325, w 8-ce wielkiej.

Cena egz. brosz. zł. 11.—

Książka Prof. Piepera, przyswojona piśmiennictwu naszemu przez X. Korzonkiewicza, jest pierwszą monografią o św. Pawle jako misjonarzu i duszpasterzu wielkomijskim, jak się o niej już wyraziła krytyka. Revue des sciences philosophiques et théologiques, tak o niej pisze: „książka ta zawiera stronicie wyśmienite o treści pierwszorzędnej znaczenia, rozsądne i dokładne, zasługują one na to, żeby je czytali zarówno historycy myśli religijnej św. Pawła jakoteż ci wszyscy, którzy się interesują sprawą misyjną“.

Wysyłka na zamówienia zamiejscowe odwrotna. — Katalogi na żądanie bezpłatnie.

SINTAIR I STEEMAN.

Tajemnica ogrodu zoologicznego.

— Bankructwo? Kto tu mówi o bankructwie?? — ryknął nagle Van Coppernolle prawie wytrzęsiony. — Niema mowy o żadnym bankructwie... Małe zamieszanie w interesach, nic więcej.

— Uspokój się stary, uspokój — rzekł Melden — jesteś dziś przedenerwowany.

— To wina Adelei... mruknął Van Coppernolle — Jju... jjuż tydzień, jak się na mnie dąsa..

— Nie!

— Właśnie... Dlatego, że nie chcę zgubi brody... Słyszał to ktoś coś podobnego?...

— Fakt faktem, że i tak jesteś już dostatecznie brzydki. Nie wyobraź sobie, jakby wyglądał twój podbródek bez tej ozdoby.

— Ozdoby... hehehe... zabawny jesteś... może bez naszyjnika... hehehe...

Van Coppernolle w istocie nie był piękny. Co do tego Meldan miał najzupełniejszą rację.

Człowiek uciekało mu wtył, oczy miał małe i błyszczące, wargi nadmiernie grube, zęby nierówne, choć bardzo białe, chwilami twarz jego wyglądała niezwykle zabawnie, ale częściej jednak mógł ją straszyc ludzi, zwłaszcza gdy mu oczy rozblęły i głos przelewał się głucho w gardle. Do tego wszystkiego był niepomniecznie wysoki, na podobieństwo chmielowej tyki, trzymał się pochylony i obrośnięty był niemal po oczy rudym zarostem. Ręce miał ogromne, sięga-

jące prawie kolan, zato nogi krótkie i krzywe.

Był brzydki do przesady.

Zapamiętałe pracowity, lecz niezbyt szczęśliwy w interesach, wdał się w jakieś spekulacje finansowe, które pękły na wszystkich szwach. Bankructwo było nieuniknione.

Topił więc swoje troski w winie i powtarzał każdemu kto go chciał słuchać, że nie jest jeszcze człowiekiem straconym, że jeszcze wszyscy zobaczą co on potrafi, że firma Van Coppernolle wypłynie pomimo przeciwności... Żalowano go i pozwalano mu gadać...

— Ta historia panny Blanclilas coś mi zanadto pachnie reklamą — zauważył Cresfield.

— Reklamą? Być może, że tak jest poczęści — zgodził się Oliwjuż Vieux. — Ale niech pan tylko pomyśli... Aktorka ma cudowny naszyjnik, na którym jej bez kwestji zależy, ale zależy jej także, rzecz prosta, na popularności... A co najczęściej stwarza w naszych czasach popularność... Reklama! Kradną jej naszyjnik wartości miliona, jest to fakt stwierdzony. Co ma zrobić panna Blanclilas, która jak każda aktorka ma dostateczną dozę fantazji? Ma się przyznać, że jej skradziono perły podczas przepychania się do tramwaju, albo, że je zostawiła w umywalni jakiejś restauracji. Nigdy! Wymyśla historję o rozbójnikach, w razie potrzeby uda z powodzeniem, że stała się ofiarą dzikiego napadu i zapłaciła za tę reklamę cenę skradzionego naszyjnika, którego policja nie będzie mogła znaleźć, gdyż została skierowana na fałszywe ślady.

Wieczór się skończył. Zaproszeni goście ziewali ukradkiem. Jeden tylko człowiek, o bystrem, przenikliwym spojrzeniu, żuł machinalnie zagasłe cygaro, przypatrując się gorliwie Van Coppernolle, który coraz bardziej zapadał w stan nietrzeźwy, belkocząc od czasu do czasu słowa bez oczywistego związku, które jednak nie dla wszystkich były bez znaczenia.

III.

KRYK W NOCY.

— Pójdę już — zdecydował dziennikarz.

— Psiakość, już wpół do drugiej — zauważył Melden. Uderzył Van Coppernolle'a po ramieniu.

— Wracamy do domu, Modeście.

— Daj mi spokój.

— Już w pół do drugiej.

— Wszystko mi jedno.

— Żona cię przecież czeka.

— ... wszystko mi jedno... rozumiesz?

Melden widząc, że sam nie poradzi, zawołał swego przyjaciela Broeckarta.

— Chodźno tu i pomóż namówić tego pijusa, aby się zdecydował wrócić do domu.

Wspólnymi siłami dwaj przyjaciele przekonali wreszcie Van Coppernolle'a i zaciągnęli go do szatni. Wyszukali jego numerek, ubrali go w kapelusz i płaszcz, który zresztą był cudzy.

— Czekał tu na nas chwilę — rzekł Broeckart — pójdziemy po nasze płaszcze i wrócimy po ciebie.

Lecz nim Melden i Broeckart otrzymali swoje okrycia, Van Coppernolle gdzieś zniknął.

— Czy niewiedział pan przypadkiem Van Coppernolle'a? — zwrócił się Melden do przechodzącego reportera.

— Nie, nie widziałem.

— Był tu przed chwilą... gdzie się podział, u diabła?

— Tem gorzej dla niego — zauważył Broeckart — niech sobie radzi jak umie. Co do mnie wracam do domu.

— Idziemy? — zapytał reporter.

Zaledwie trzech mężczyzn wyszli na ulicę, gdy prawdziwie nieludzki krzyk rozdarł ciżbę nocy.

Cóż to znowu? — zawołał Melden drgnawszy.

— Jakby czyjś przedśmiertny krzyk, szepał reporter, blednąc.

— Dajcie spokój — powiedział Broeckart — ktoś krzyknął niedaleko głównego dworca. Jestem pewny, że to Coppernolle robi jakieś awantury.

— Lećmy tam, lećmy prędzej — zawołał Melden.

Wszyscy trzech puścili się pędem na Dworzec.

Mimo późniejszej pory, do biegnącej trójki przylączyło się kilkanaście osób. Przybiegłszy na plac dworcowy, zobaczyli grupę gapiów, zgromadzonych koło słupa i partrzących na coś, co musiało leżeć na ziemi.

Broeckart, Melden i Vieux podszli bliżej. Zgięty we dwoje w rozchełstanej i podartej koszuli, wiszącej w strzępach na obrośniętych ramionach, bez kołnierzyka, ubrany we frakową kamizelkę i w białiznę w niebieskie paski, leżał na ziemi człowiek w stanie najzupełniej nieprzytomnym. O porę kroków od niego leżały rozbite okulary i stłuczona butelka whisky. Stojący nad pijakiem policjant próbował dojść z nim do ładu.

(Ciąg dalszy nastąpi).